

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.I.21.107/2012/8.szám

A Kúria az Illés és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Niederfiringner Ágnes ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Pesta János ügyvéd által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 8.P.21.079/2011. számon folytatott és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.639.739/2011/6. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.350 (Hatezer-háromszázötven) forint összegű felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes a 2010. november 25-én tartott közgyűlésén 210.11.25./2/2/G. számú határozatával jelzáloggal terhelte meg a felperes külön tulajdonában álló 2. számú albetétet. A közgyűlésre szóló meghívót a felperes részére hét nappal a közgyűlés időpontja előtt adták postára, a közgyűlési határozatot pedig nem kézbesítették a számára.

A felperes keresetében - továbbiak mellett - arra hivatkozással kérte a közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítását, hogy a közgyűlési meghívó megküldése és a közgyűlés időpontja között nem telt el a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvényben (a továbbiakban: Tht.) meghatározott 8 napos határidő, az ennek ellenére meghozott közgyűlési határozat a Tht.33.§ (2) bekezdésébe ütközik.

Az alperes a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmében a Tht.42.§ (1) bekezdésében a keresetlevél benyújtására előírt hatvan napos határidő elmulasztására, valamint arra hivatkozott, hogy a keresetlevél nem felel meg a Pp. 93.§ (3) bekezdésében

foglaltaknak, mert azt a felperes által meghatalmazott ügyvédi irodának kellett volna cégszerűen aláírnia, nem az iroda részéről eljáró ügyintéző ügyvédnek. Az európai bírósági joggyakorlatra hivatkozott, amely szerint a jogi képviselő cégszerű aláírásának hiánya a kereset érdemi elutasítását eredményezi és hangsúlyozta: az európai bíróság döntése a magyar bíróságot is köti. Kétség esetére előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította a közgyűlési határozat érvénytelenségét, és az alperest a perköltség fizetésére kötelezte. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes alappal hivatkozott a közgyűlési meghívó közlése és a közgyűlés időpontja közötti, törvényben előírt időköz hiányára, ugyanakkor a hatvan napos keresetindítási határidő elmulasztását - figyelemmel arra, hogy nem történt meg a közgyűlési határozat kézbesítése - kimentettnek tekintette. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését nem tartotta szükségesnek, rámutatva, hogy a keresetlevél megfelelt a Pp. 93.§ (3) bekezdésében foglalt előírásoknak, hiánypótlásra sem szorult. A európai bírósági döntés tekintetében utalt arra: a határozatot hozó fórum eljárási szabályai nem kötik a jelen ügyben eljáró bíróságot.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és határozata indokolásában kifejtette: az elsőfokú bíróság érdemi döntésének helyességét az alperes nem vitatta, a keresetlevéllel kapcsolatos alaki kifogások a kereset érdemi elutasítását nem eredményezhetik. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság azt is, az alperes által hivatkozott uniós fórum eljárásjoga nem irányadó a magyar bíróságokra.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, elsődlegesen annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárt bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Kérelmét továbbra is a keresetlevél alaki fogyatékoságára alapította, hangsúlyozva, hogy a keresetlevelet a felperest képviselő ügyvédi irodának cégszerűen kellett volna aláírnia, ezt az iroda részéről eljáró ügyvéd aláírása nem pótolja. Megismételte: az uniós bíróság már említett határozata a magyar jog részét is képező szabályokon, a jogbiztonság elvén és - a magyar szabályozással tartalmilag azonos - eljárási szabályokon alapul, ezért azt a magyar bíróságoknak is figyelembe kell venniük. Amennyiben az eljárt bíróságok számára kétséges volt a követendő eljárás, úgy teljesíteniük kellett volna az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét, amelyet fenntartott. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítéletének jogi indokolása - mely szerint nem látott jogi lehetőséget a keresetlevél alaki hiányosságai miatti érdemi elutasításra - az eljárás szükségességét

támasztja alá.

A felperes ellenkérelme elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elutasítására, másodlagosan a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Elsődleges kérelmét a Pp. 271.§ (4) bekezdésére alapította, rámutatva, hogy az adott esetben felülvizsgálatnak nincs helye, mert a másodfokú bíróság egyező indokok alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét. A Pp. módosított rendelkezésének 2012. szeptember 1-jei - a felülvizsgálati kérelem benyújtását követő - hatályba lépésére figyelemmel a Pp. 273.§ (2) bekezdés a.) pontjában foglaltakra utalással arra hivatkozott, hogy a Pp. értelmében kizárt felülvizsgálati kérelmet az eljárás bármely szakában el kell utasítani. Érdemben - konkrétan megjelölt jogszabálysértés hiányában - a felülvizsgálati kérelem elbírálhatatlanságára hivatkozott, az alperes felülvizsgálati érvelésével kapcsolatban pedig kiemelte, hogy a magyar eljárásjogban nincs joghézag a jogi képviselő által előterjesztett beadványok alakszerűségét illetően, arra a Pp. 93.§ (3) bekezdése egyértelmű eligazítást ad. Az ügyvédi bélyegző használata nem kötelező, a beadvány hitelességét az ügyvéd aláírása adja meg. Érvelése szerint a keresetlevél esetleges alaki hiányosságai egyébként sem az ügy érdemi elbírálása, hanem a keresetlevél hiányainak pótlása során értékelhetőek. Az előzetes döntéshozatal kapcsán arra hivatkozott, hogy az európai bíróságnak nincsen hatásköre a nemzeti jogszabályok megváltoztatására, az esetleges eltérés legfeljebb kötelezettségszegési eljárás tárgya lehet, a Pp. szabályozása azonban megfelel a jogállamiság követelményének, az pedig a perben sem volt kétséges, hogy ki látta el a felperes képviselőt. Nézete szerint az alperes által megjelölt uniós döntés a perbeli esetre nem vonatkoztatható, mert azt az uniós bírósága belső jogvitában, belső szabályzat alapján hozta, és az ügy tényállása is eltér a jelen perbelitől.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a következők miatt nem alapos.

A Pp.270.§ (2) bekezdésének és a Pp. 275.§ (3) bekezdésének együttes értelmezéséből következően eredményes felülvizsgálat alapja anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási szabálysértés lehet.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmének indokaira figyelemmel elsősorban arra mutat rá a Kúria: az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 8.§-a 2012. szeptember 1-jével iktatta be a Pp. 271.§-ának (4) bekezdését, amely rendelkezést - a Pp. hatályba léptetéséről és végrehajtásáról szóló 1952. évi 22. tvr-nek a 2012. évi CXVII. törvény 17.§-ával módosított 24.§-ának megfelelően - a hatályba lépést követő 60. nap után jogerőre emelkedett határozatok tekintetében kell alkalmazni. Mivel a Pp.228.§ (1) bekezdése

szerint a másodfokú bíróság ítélete annak kihirdetésével (Pp.218.§) emelkedik jogerőre, a Pp.271.§ (4) bekezdése a 2012. november 1. napját követően kihirdetett jogerős ítéletekre irányadó. Az adott esetben a jogerős ítélet kihirdetése 2012. március 14. napján történt, ezért lehetőség van a felülvizsgálatára.

Figyelemmel arra, hogy a Pp. előbbiekben említett 2012. szeptember 1-jei módosítása nem visszaható hatályú, a Pp. 273.§ (2) bekezdésének a.) pontja alapján nincsen lehetőség a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítására. A felülvizsgálati ellenkérelem okfejtése kapcsán megjegyzi a Kúria: a Pp.273.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint a Kúria „az eljárás bármely szakaszában” (tehát akár közvetlenül a felülvizsgálati határozat meghozatala előtt is) köteles meghozni hivatalból elutasító határozatát, azonban csak akkor, ha azt a Pp. 271.§-ának a felülvizsgálatot kizáró rendelkezései megalapozzák.

Mindezek szerint a jelen ügyben a felülvizsgálat lehetősége adott volt, a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának nem volt helye.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmét a keresetlevél alaki fogyatékoságára alapította, mégpedig arra, hogy bár a felperes meghatalmazott képviselője ügyvédi iroda volt, az ügyvédi iroda - mint jogi személy - a keresetlevelet nem írta alá cégszerűen, a Pp.196.§ (1) bekezdése d) pontjának megfelelően. Állítása szerint emiatt mind az első-, mind a másodfokú eljárás lefolytatása jogszabálysértő volt.

A keresetlevélhez mellékelte ügyvédi meghatalmazásból kitűnően a felperes valóban ügyvédi irodát bízott meg perbeli képviselőjével, ügyintézőként pedig az iroda akkori - a keresetlevélen megnevezett - két tagjának egyikét jelölte meg azzal, hogy ügyében korlátozás nélkül eljárhat az iroda másik tagja, valamint az ügyvédi iroda „mindenkori ügyvédjelöltjei”. A meghatalmazás tartalmazta az iroda részéről eljáró - a keresetlevelet aláíró - ügyvéd nevét és aláírását. Mivel az alperes az ügyvédi meghatalmazás (megbízás) alakszerűségét nem kifogásolta, csupán a meghatalmazás alapján benyújtott keresetlevélét, megjegyzi a Kúria, hogy ha az ügyvédi megbízás alanya ügyvédi iroda, a meghatalmazást az ügyvédi iroda jegyzésére jogosult személy írja alá és a képviselőt is általában egy meghatározott ügyvéd (az ügyintéző ügyvéd) látja el. Mindezek szerint szabályszerű az a keresetlevélhez mellékelte meghatalmazás, amelyet az ügyvédi iroda aláírásra jogosult tagja: az eljáró ügyvéd írt alá.

Az ügyvédi meghatalmazás az abban foglaltak szerint vonatkozhat meghatározott tevékenység ellátására, így - mint a jelen esetben - perbeli képviselőre is. Amennyiben az ügyvéd a per vitelére szóló meghatalmazással jár el, az általa képviselt fél nevében perbeli nyilatkozatokat tehet és egyéb cselekményeket végezhet. A

felülvizsgálati kérelem érvei kapcsán megjegyzi a Kúria: ettől jogi lényegét tekintve különbözik az az eset, amikor az ügyvédi közreműködés okirat szerkesztésére, ellenjegyzésére vonatkozik, ilyenkor ugyanis az ügyvéd nem a fél nevében nyilatkozik, hanem azt bizonyítja, hogy az okiratban megjelölt személy az iratot előtte írta alá illetve az aláírást az ellenjegyző ügyvéd előtt a sajátjának ismerte el (Pp. 196.§ (1) bekezdés e.) pont, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 27.§ (1) bekezdés b.) pontja). Ekkor az ügyvédi közreműködés a jognyilatkozatok megtételének és tartalmának igazolására, hitelesítésére irányul, amely indokolja az alperes által említett szigorú alakszerűségi követelményeket.

A per vitelére szóló meghatalmazásra a Pp. 93.§ (3) bekezdése irányadó: szabályszerű meghatalmazáson alapuló ügyvédi képviselőlet esetén a beadványokat - így a keresetlevelet is - a meghatalmazott jogi képviselőnek alá kell írnia, egyébként - azaz ügyvédi képviselőlet hiányában - kell a beadvány első példányát a Pp. 196.§ (1) bekezdésének megfelelő alakban benyújtani. Mind az első- mind a másodfokú bíróság, de a felperes is helytállónan utalt arra: sem a Pp., sem az Ütv. nem tartalmaz olyan megkötést, hogy a per vitelére meghatalmazott ügyvédnek ügyvédi bélyegzővel is el kell látnia a perbeli beadványait, ilyen előírásra az alperes sem hivatkozott. Az irányadó törvényi szabályozással kapcsolatos kifogások - a felperes helytálló érvelése szerint - előzetes döntéshozatali eljárásban nem orvosolhatók.

Mivel a keresetlevél megfelelt a Pp. előírásainak, s ekként nem valósult meg a felülvizsgálati kérelemben említett eljárási szabálysértés, csupán megjegyzi a Kúria, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálatára egyébként is kizárólag a súlyos mértékű, és az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés ad alapot. A keresetlevél alaki hiányossága nem hat ki a jogerős ítéletbe foglalt érdemi döntésre, amennyiben az elsőfokú eljárásban a felperes - személyesen vagy jogi képviselője útján - nyilatkozott a kereset fenntartásáról (ezáltal megerősítve azt), az alperes (anélkül, hogy az a keresetlevél alaki hiányosságát kifogásolta volna) előterjesztette érdemi ellenkérelmét.

Az alperes által megjelölt európai bírósági döntéssel kapcsolatban is helyes volt az eljárási bíróságok álláspontja, azzal a Kúria egyetértett. Helytállónan mutatott rá a felperes arra, hogy a hivatkozott döntés olyan tényállás alapján keletkezett, ahol a keresetlevél - a jelen esettől eltérő megítélés alá tartozó módon - a jogi képviselő saját kezű aláírását nem tartalmazta, így ez okból sem lehet irányadó a perbeli jogvitában.

Az ismertetett indokok alapján nem állt fenn az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére okot adó körülmény, az

eljárt bíróságok annak mellőzésével nem sértettek eljárási szabályt, és helytállóan fogadták be a meghatalmazott jogi képviselő által aláírt keresetlevelet, figyelemmel arra, hogy az előzőek szerint az a törvényi követelményeknek megfelelt.

Mindezek szerint a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 270.§-a értelmében alkalmazott Pp. 78.§ (1) bekezdésének megfelelően az alperest kötelezte a felperes jogi képviselőjével felmerült, az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdés d.) pontja alapján meghatározott pertárgy érték alapulvételével, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően meghatározott ügyvédi munkadíjból álló - a 4/A.§ alapján az általános forgalmi adót is magába foglaló - felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2013. április 24.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró